LUCIAN IONICA

Tehnicianul şi bioritmul

Era cu puțin înainte de pauza de masă al un cetățean intră In birou. CInd se aştepta mai puțin. Şi asta nu-i plăcu funcționarului, dar nemulțumirea lui nu se oprea aici: pe parcursul a cltorva secunde se adunară şi alte motive ce-i justificau iritarea. Mai In-tli faptul că bătuse la uşă excesiv de politicos. Insistent, din ce în ce mai tare, aşteptlnd un răspuns, o încuviințare. Funcționarul trebuise să strige de două ori ca să se facă auzit. Apoi faptul că intredeschisese uşa doar aftt cit să poată cerceta cu privirea interiorul încăperii, Inoercmd să se asigure că nu-l amenință nici o primejdie. {Bineînțeles că această impresie a funcționarului era exagerată si ten* dențloasă. Mai probabil este că acel om a vrut doar să se asigure că nu a greşit Încăperea sau, dacă ținem-eearaa de faptul că pe uşă se află o plăcuță pe care era scris vizibil numele compartimentului respectiv, a dorit doar să vadă dacă nu cumva se ținea vreo şedință şi prezența lui ar fi deranjai, Oricum, atunci cind a văzut că funcționarul este singur, celelalte mese fiind goale, se va fi bucurat că nu a făcut drumul degeaba şi nu se învoise Inutil de la uzină).

Îşi strecură apoi doar capul şi Întrebă „Se poate?" Primind aprobarea, apăru In cadrul uşii o namilă de om, care, dacă n-ar fi stat cu capul aplecat, in mod sigur s-ar fi lovit de pragul de sus. Făcu un pas înainte şi începu să închidă uşa cu precauție, încet, încet, exasperant, de parcă scena fusese filmată cu Încetinitorul şi cei doi o urmăreau acum proiectată pe ecran. Funcționarul îşi mutase privirea de la figura neinteresantă a cetățeanului către spațiul negru, ca un abis — aşa 1 se părea — dintre marginea uşii şi toc urmărind încordat Îngustarea lui lentă.

tn acel moment lntimplarea făcu să se stîrnească pe neaşteptate un curent care smulse clanța din mina bărbatului şi uşa se trlnti mchixtndu-se cu un zgomot asurzitor. Perdeaua ce se umfla**» pentru o secundă, mcercmd si părăsească pe geam încăperea, reveni Un la loc, asemeni mlinUor unui dirijor, la sfîrşitul concertului atunci etnd ultimele acorduri ale orchestrei mai plutesc In sală, iar ropotul de aplauze nu s-a dezlănțuit Încă. Această comparație nu aparține vreunuia din cei doi. singurii actori ai scenei, ci, mult mai ttrxlu, ea se născu In mintea unuia dintre nepoții cetățeanului, o dată, cind, lenevind după ultimul examen al sesiunii, fl prinsese miezul zilei In pat. Atunci Îşi amintise, cine ştie cum, de această Intbnplare a bunicului său.

JPoftiți* spuse funcționarul fără să mai aştepte salutul celuilalt Dacă ar fi fost cineva de față, care să înregistreze pe bandă de magnetofon doar a-cest singur cuvînt, specialiştii s-ar fl minunat de dte sensuri şi nuanțe ar fi putut descifra, unele dintre ale chiar contradictorii, tn tonul său. Fusese rostit cu o asemenea precizie, rapiditate şl eleganță — povestea bunicul — Incit putea fi comparat, de către acelaşi nepot, cu o dificilă figură de floretă sau spadă, cind

larma arenei face aerul să vibreze Intr-un fel aparte, aşa cum încă se mai poate vedea In unele filme franco-ltalo-spanlole.

Funcționarul era tehnician principal in statele de serviciu şi înțelesul adtnc ascuns aici ieşea la iveală atunci cfnd ajungeai să afli că este Încadrat la ultima treaptă de retribuție şl că în sus nu mai putea urca. In acest post a-junsese nu venind de jos, aşa cum s-ar putea crede la o privire superficială, ci de sus, dar asia este o poveste întreagă, plină de învățăminte. Singura posibilitate de a se înălța era cea din proprii săi ochi şi, de ce nu, ai altora. De aceea ti plăcea la nebunie, dar nu şl tn timpul pauzei de masă, să fie căutat, solicitat, să 1 se ceară sfatul, sau doar să fie luat de martor, cu toate că, se ştie, dte complicații pot aduce flecare dintre ele, mai ales ultima.

Nu fără importanță se dovedi a f 1 lipsa colegilor de birou plecați In control, pe teren, sau cu o vorbă de-a casei „în Județ". Un match fără spectatori este ca un ou fără gălbenuş, tn consecință era decis să termine înainte de limită. Strategia şi tactica pentru o asemenea împrejurare erau nu numai stabilite, dar şi verificate, conținlnd nenumărate elemente de mare rafinament. Astfel, toate scaunele pe care intrusul s-ar fi putut aşeza, chiar şl neinvitat, dispărură tn mod discret, fără să fie observate.

„Bună ziua, am un necaz şi am venit să mă ajutați* spuse, cetățeanul, care părea acum mult mai tînăr declt la Început „Vă ascult* rosti funcționarul şi se uită ostentativ la ceas, Îşi aminti că fosforul se ştersese in timp. fără să poată înțelege **rum,** şi că îşi propusese de mai multă vreme să meargă la un ceasornicar, insă aml-**iicisc nif**?r**£U.**

,fu slnt altfel decît toți ceilalți oameni. Din cauza aceasta, de mic copil am avut de Indurat multe. Foarte puțini sint cei care mă înțeleg. Cei mal mulți mă iau peste picior şi vorbesc tot felul de lucruri pe seama mea. Şi asta numai pentru că am un alt bioritm. Toți oamenii trăiesc In ciclul de 84 ore, corespunzător mişcării de rotație a Pă-mîntului în jurul axei sale. La mine a-cest ciclu are o durată de 45 de ore, 32 de minute şi li secunde. Din cauza asta sufăr. Vă rog foarte mult să mă ajutați. Nu am găsit nicăieri un serviciu al cărui program să se poată adapta bioritmului meu. Toți cei cu care am vorbit au dat din umeri spunfnd că, deşi au toată bunăvoința, nu pot să mă ajute*.

„De ce nu mergeți la doctor să vă tratați **r.**

„Am fost internat de mal multe ori. I-am rugat să mă vindece. Ml-au spus că nu se cunoaşte vreun asemenea tratament şi că, de fapt stnt sănătos, iar orice încercare de schimbare a bioritmului pe calea violentă, medicamente sau raze, ar avea consecințe negative*.

„Cu toată bunăvoința şi înțelegerea pe care o am pentru cazul dumneavoastră, vă rog să mă credeți şl v-o spun cu toată sinceritatea, noi nu a-vem nici o posibilitate de a vă ajuta. Lăsați-mi adresa şi dacă se va ivi ceva, vă rog să aveți toată încrederea, am să vă anunț. Îmi pare rău. Spu-neți-mi vă rogi doctorii nu au aflat din i:e vi se trage povestea aceasta ?*.

„Spuneau că ar fi posibil să existe vreo legătură cu o altă planetă care să albă durata de rotație egală cu bioritmul meu*.

JŞi s-a găsit această planetă?*.

«Nu*.

„îmi pare rău. La revedere!*. Cei doi îşi strtnseră mtinile îndelung. E greu de spus dacă de atunci s-au mai inttlnit vreodată.